

rede man, at det førte til en 3. verdenskrig. Og jeg vil personligt tro, at det måske har været grunden til, at Lyndon B. Johnson udvalgte Warren som formand og bad ham sløre sagen så meget som overhovedet muligt og lå den afsluttet i en fart», siger Bernhard Fensterwald.

Robert Kennedy

«I begyndelsen lykkedes det at berolige befolkningen, men siden har en større og større del af det amerikanske folk erklæret sig utilfreds, og i øjeblikket viser opinionsundersøgelsen, at 80 procent af det amerikanske folk ikke tror på Warren-kommisionens konklusion, at der ikke var tale om en sammensværgelse, og at Oswald var den eneste ene snigmorder.»

«De nævnte, at De kendte både præsident Kennedy og Robert Kennedy. Hvad sagde Robert Kennedy om mordet på sin bror?»

«Ja, jeg har kendt Robert Kennedy i 15 år her i Washington. Officielt accepterede han Warren-kommissi-

Hun kvittede job og gik halvdelven ned i løn for at arbejde med Kennedy-mordet

B.T. i USA
Kulegraver

**MORDET,
DER IKKE
MÅ OP-
KLARES**

AF
ANNELISE PEDERSEN
PER U. RIEPER-HOLM

onens konklusion. Men jeg ved, at at han har lavet en helt privat undersøgelse, han havde i sinde at bringe frem, hvis han blev præsident. Men han blev myrdet, inden han blev præsident. Jeg føler mig imidlertid helt overbevist om, at han ville have rodet op i sagen igen.»

Ray's forsvarer

»De har været forsvarer i en anden stor sag, nemlig for James Earl Ray, som er dømt for at have skudt Martin Luther King?«

»Ja, men det var en svær sag. Ray fortalte mig absolut intet. Jeg tror ikke, han skød King, men Ray vil ikke sige sandheden, og med mindre han gør det, skal han tilbringe endnu 26 år bag tremmerne.«

»Jeg forstår ikke«, siger Mr. Fensterwald. at den amerikanske presse ikke er interesseret i mordet på præsident Kennedy eller mordet på Martin Luther King. Aviserne herovre tør ligesom ikke rigtig dykke ned i sagen. De to mest indflydelsesrige blade i dette land, Washington Post og New York Times synes allerede på forhånd at holde fast ved den holdning, de tog for 14 år siden, nemlig at Warren-kommissionens konklusion er rigtig.

Tabt en formue

I Watergate-sagen hamrede pressen løs i 24 timer i træk dag ud og dag ind. Men sammenlignet med mordet på præsident Kennedy, er Watergate en langt mindre sag. Der skete egentlig ikke ret meget i Watergate-sagen. Ingen blev skudt, intet blev stjålet. Her har vi i stedet en meget mere interessant historie, hvor én af landets mest populære præsidenter bliver snigmyrdet, og så gider pressen ikke tage det alvorligt. Man lægger ligesom op til, at vi kritikere er en flok sensationsmagere, som blot er ude på at tjene nogle penge, og at det er den eneste årsag til, at vi beskæftiger os med dette mord.

Men jeg kan godt sige, at jeg bestemt ikke har tjent en rød øre på Kennedy-mordet i de 13 år, jeg har beskæftiget mig med det. Tværtimod har jeg tabt en formue«, slutter Bernard Fensterwald.

Kathy Kinsella, 32, tidligere succesfuld public-relations-medarbejder for flere store amerikanske firmaer, er gået halvdelen ned i løn for at kunne få lov til at beskæftige sig med mordet på præsident John F. Kennedy.

I dag er hun ansat som efterforsker hos advokat Bernard Fensterwald, som i 1969 oprettede en komité til

undersøgelse og oplysning om politiske snigmord.

»Det hele begyndte for mit vedkommende i 1969. Jeg havde ikke interesseret mig særlig meget for Kennedy-mordet og var ikke særlig politisk interesseret på det tidspunkt. Ved en tilfældighed mødte jeg en af de mest kendte kritikere af Kennedy-mordet i USA, forfatteren og advokaten Mark Lane. Vi sad og snakkede sammen i fire timer, og han fortalte mig om snigmordet på præsident Kennedy.

Jeg var rystet over, hvad han fortalte mig. Jeg havde været overbevist om, at Os-

wald havde gjort det alene. For mig betød Mark Lanes oplysninger, hvis de var sande, at vi jo slet ikke levede i et demokratisk land.

Kvittede job

Efter den tid læste jeg alt, hvad jeg kunne få fat i om mordet, og i 1975 inviterede Mark Lane mig til Washing-

ton. Jeg kvittede mit job som publicrelations-medarbejder og begyndte at arbejde for Mark Lane. I februar i år skiftede jeg job og arbejder nu for Bernard Fensterwald.

Jeg samler oplysninger om snigmordene, hovedsagelig mordet på John F. Kennedy. Arkiverer oplysningerne, sammenligner dem med andre oplysninger. Alle artikler bliver læst med lup, personnavne og lokaliteter bliver skrevet ned, og vi laver krydsreference. F.eks. hvem kendte Oswald, og hvem kendte Ruby? Kendte de to hinanden? Hvem be-

søgte Oswald i New Orleans? Besøgte Ruby de samme mennesker? I øjeblikket er vi ved at lave et kæmpekort, som skal sættes op over hele væggen i kontoret, og som forhåbentlig rent visuelt vil vise nogle hidtil ukendte sammenhænge mellem personerne i Kennedy-sagen.

»Bliver du ikke træt af at

arbejde med Kennedy-mordet dag ud og dag ind?«

»Jo, nogen gange er jeg lige ved at løbe fra det hele. Andre gange sidder jeg og arbejder til kl. 2-3 om natten. Men jeg må indrømme, at for øjeblikket er jeg lidt træt af det. Det hele virker så håbløst. Det er næsten umuligt at trænge igennem. For tiden er professor Blakey ved at reorganisere den undersøgelsesstab, om skal foretage undersøgelsen for kongressen. Men hvad kommer der ud af det?

Jo mere jeg studerer dette emne, jo mere overbevist er

jeg om, at der er tale om en sammensværgelse. Jeg er rystet over, hvordan Dallas-politiet og efterretningsvirksohederne har dækket over kendsgerningerne. Jeg var chokeret, da det gik op for mig, at de organisationer, som normalt skal beskytte borgernes færden og liv, er dybt involveret i en

gøre selv for en mesterskytte at fyre tre skud på 5,3 sekunder. Og slet ikke for Oswald, som i sin tid i marinen ikke blev betegnet som en

forbrydelse som mordet på præsident Kennedy.

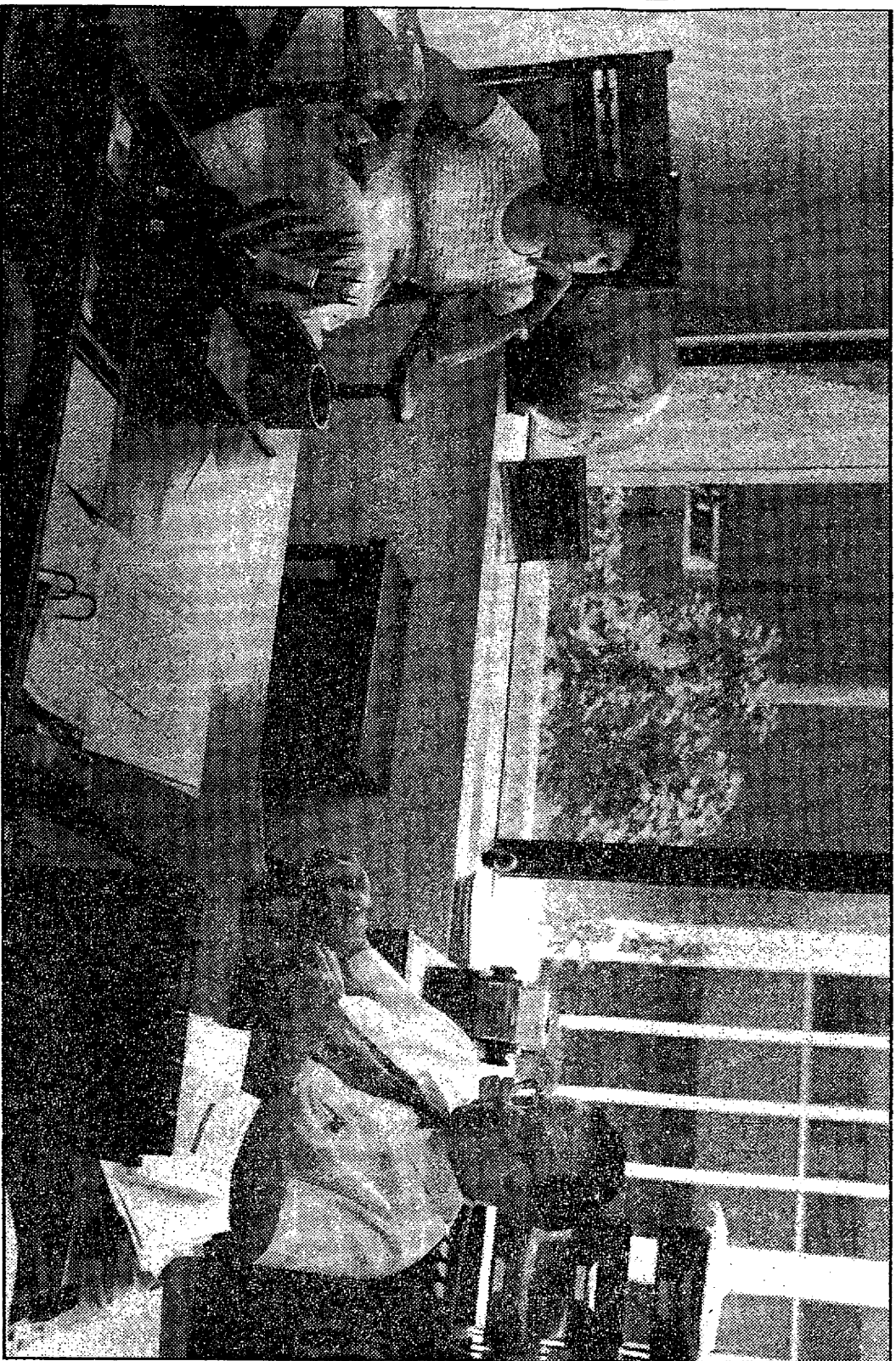
Våbnet

Jeg vil blot nævne et eksempel på, hvad det er, Warren-kommissionen vil have os til at tro på.

Forleden blev jeg præsenteret for en riffel magen til den Warren-kommissionen siger, at Oswald skød præsidenten med. Jeg ville ønske at alle amerikanere blot ville tage dette gammeldags våben i deres hånd en gang, så ville de være overbevist om, at det ikke kan lade sig

god skytte. Det er sådan vanvittige ting, Warren-kommissionen vil have os til at tro på. Det er sådanne ting, jeg vil have rodet op i. Det var hårdt for mig rent økonomisk at skulle gå over halvdelen ned i løn, for at kunne undersøge dette snigmord på præsident Kennedy, men jeg er så engageret, at jeg vil bringe det offer, at jeg kun lige får, så jeg kan klare mig til at leve«, siger Kathy Kinsella.

Se også
midtsiderne

Kathy Kinsella, 32: »Det var hårdt for mig rent økonomisk at skulle gå over halvdelen ned i løn, for at kunne arbejde med Kennedy-mordet, men jeg vil gerne bringe dette offer.« Her er hun sammen med advokat Fensterwald.
(Foto: AP, Washington)